

Report - MČR/PČR Znojmo

Loňská premiéra znojemské lokality v Gránickém údolí byla překvapením sezóny. Závod byl mimořádně vydařený, přesto, když v závěrečném poděkování organizátorům zaznělo, že by se tu mohl napřesrok konat závod Evropského poháru, většina z nás to připisovala spíše pozávodové euforii a skvělému burčáku. O tom, že to bylo myšleno vážně, nás přesvědčil kalendář závodů uveřejněný na začátku letošní sezony. A o tom, jak vážně a zodpovědně se k tomu postavili kluci z pořádajícího znojemského klubu, jsme se mohli přesvědčit tuto sobotu.

Náš klub nastoupil ve značně oslabené sestavě - kvůli nejrůznějším zdravotním problémům během týdne odpadal jeden jezdec za druhým, nakonec jich zbylo pět. Aby toho nebylo málo, tak nás sobotní ráno uvítalo hustým deštěm. Normálně sleduji před závody pečlivě předpovědi počasí, tentokrát jsem kdo ví proč automaticky předpokládal, že bude pěkně a na mokrou variantu jsem nebyl vůbec připraven. Pršelo i po příjezdu do Znojma, teploměr ukazoval deset

stupňů nad nulou... Bylo nám jasné, jak budou vypadat kameny na sekcích, přesto jsme se na ně šli podívat. Ano, tratě vypadaly přesně dle očekávání - mokré a kluzké. Půl hodiny před startem přestalo pršet a nálada se mírně zvedla. V poledne začalo mezi stromy probleskovat slunce. Pršet začalo opět až ve chvíli, kdy na stupně nastoupili vítězové prvních kategorií. Ale to předbíhám.

Jak už bylo uvedeno výše, byl závod pořádán jako finálové kolo Evropského poháru. Ze zahraničí přijela necelá dvacítko jezdců, z toho polovina ze Slovenska, zbytek startovního pole tvořili domácí jezdci, pro které se pořadí započítávalo do seriálu MČR / PČR. Čekalo je osm malých a devět velkých sekcí. Hrabačky v hlíně dokázaly pořádně potrápít jezdce zvyklé na pevný podklad a velké skoky, navíc po průjezdu celého startovního pole připomínaly ve druhém kole některé sekce oraníště. Délka sekcí nedávala jezdcům moc času na oddech a závod byl poměrně náročný, zejména v porovnání s "pohodovým" Kyjovem o týden dříve.

Vítězem v kategorii elite se stal (jaké překvapení!) Vašek Kolář, kterému je poměrně jedno, jestli se jede na umělkách, na kamenech nebo na hlíně. Za ním skončil Pavel Procházka, kterému přírodní tratě sedí lépe než umělé, přesto na Vaška ztrácel 30 bodů (36 TB). Třetí místo Martin Kakáč (38 TB). V juniorech na prvním místě Jonas Kristiansen z Dánska (24 TB), druhý Vašek Gryc (35 TB) a třetí Ondra Šenk (44 TB). Seniory vyhrál Yann Fernandez z Andorry (26 TB), druhý Honza Musil (52 TB) a třetí Jiří Rössler (52 TB).

Z olomouckého klubu nastoupil **Matěj Popelka** v minimech (EP absolvuje v této kategorii) a s 8 TB vyhrál před slovenským jezdcem Samem Hlavatým (13 TB), třetí domácí Marek Hlávka - číslo 38 označuje nejen jeho počet trestných bodů, ale i průměrnou teplotu v týdnu před závodem. **Lukáš Janka** pátý s 52 TB. V benjamínech letos žádné jezdce náš klub nemá, ve Znojmě se jednalo o britskou záležitost: první Charlie Rolls (20 TB), druhý Adam Morewood (31 TB), třetí Kryštof Málek (33 TB) - Kryštofovi se ty bronzy z mezinárodních závodů nějak zalíbily. V kategorii femine vyhrála s odřenými ušima a ochraptělým krkem Mája Křivová (4,8 TB), těsně následovaná Erikou Hlavatou (SK, 6 TB). Třetí na bedně Kamila Staníková (26,4 TB), **Vendula Zapletalová** šestá. Zajímavá situace nastala v poussinech - všichni tři jezdci na prvních místech měli stejný počet trestných bodů, stejný počet nul, stejný počet jedniček, dvojek, trojek i pětetek a o pořadí tak **rozhodoval celkový čas**. Na to jsme zvyklí spíše v beginnerech, když mají samé pětky, tady ale kluci zajeli za 8 TB a o medaile se podělili následovně: 1. Alen Rovira (Katalánsko), 2. Kryštof Hanzal, 3. Diego Crescenzi (Itálie).

A medaile, o které se kluci dělili, byly skutečně krásné. Organizátoři si dali na vizuální složce závodu hodně záležet, takže "katalánské" žluto-červené pruhy se objevovaly na upoutávkách, plakátech, navigačních cedulích, visačkách organizátorů, programech, party stanech(!) a nakonec i na těch medailích, i když tam samozřejmě již bez barev. Pro závod samotný samozřejmě toto není nejpodstatnější, ale je to "maličkost", která úroveň podniku rázem posune o pořádný kus nahoru.

Poznámky pod čarou:

- příští rok už si určitě nenechám ujít prohlídku města Znojma, Lukáš bude muset zvládnout závod bez doprovodu
- zlaté hodinky, které paní Hlavatá ztratila v lese, se našly - vzhledem k tomu, že je dostala jako dárek od manžela za narození syna Samuela, ztratilo tím pro změnu asi Slovensko šanci na dalšího reprezentanta
- obdiv mažoretkám, které vydržely v dešti při hodinovém vyhlášení vítězů stopadesáti kategorií stále se usmívat
- cimbálovka byla taky hodně dobrá
- nejlepší make-up měla Eliška Hříbková

24.9.2012, RJ

